

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

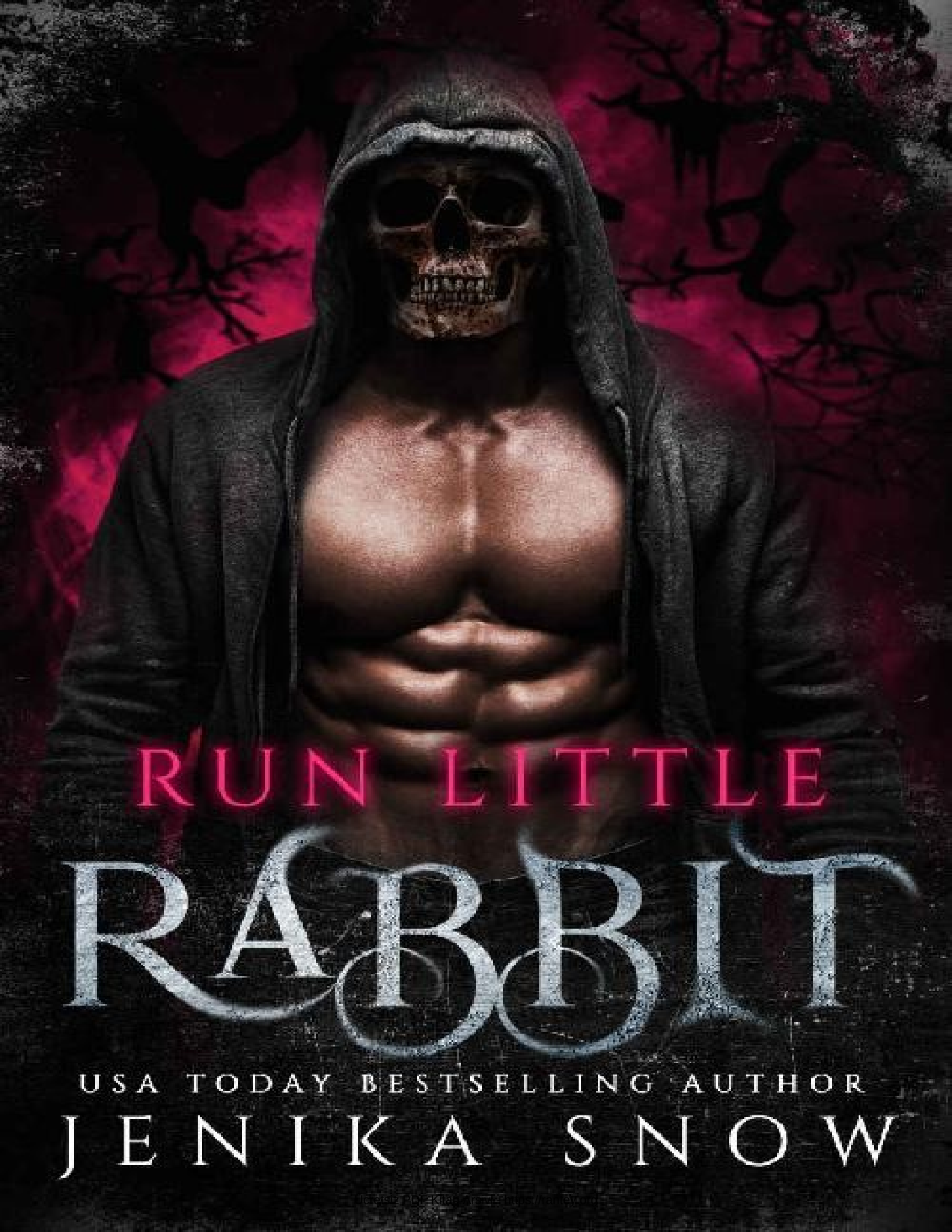
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUN LITTLE

RABBIT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENIKA SNOW

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Koş, Küçük Tavşan

JENIKA SNOW

KOŞ, KÜÇÜK TAVŞAN

Jenika Snow tarafından

www.JenikaSnow.com

Jenika_Snow@Yahoo.com

Telif Hakkı© Ekim 2023 yazar Jenika Snow

İlk E-kitap ve Ciltsiz Kitap Yayını: Ekim 2023

Editörler: Tüm E-kitapları Kapsayan

Beta: Judy Ann Reading Proof'u

seviyor: Jill Reading

Kapak Tasarımcısı: Cormar Kapaklar

TÜM HAKLARI SAKLIDIR: Telif hakkıyla korunan bu çalışmanın herhangi bir bölümünün izinsiz çoğaltılması, iletilmesi veya dağıtılması yasa dışıdır. Suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılır.

Bu edebi eser kurgudur. Tüm isimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kurumlarla olan benzerlikler sadece tesadüfidir.

Lütfen yazara saygı gösterin ve yazarın haklarını ihlal edecek telifli materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

İçindekiler

[İçerik Özeti](#)

[Önsöz](#)

1. [Harra](#)
2. [Harra](#)
3. [Harra](#)
4. [Harra](#)

[Yazar Hakkında](#)

CW/TW listesi için lütfen yazarın web sitesini ziyaret

edin: <https://jenikasnow.com/books/run-little-rabbit/>

Cadılar Bayramı karnavalında eğlenceli bir akşam olması gerekiyordu, ancak tüm gece boyunca maskeli bir yabancı tarafından takip edildim.

Beni perili evde buldu ve bana o ilk zoraki dokunuşu yaptı.

Beni zıplama evinde yakaladı ve ağzını ve bıçağını üzerimde kullandı, nefret etmeye çalışsam da kendimi iyi hissetmemi sağladı.

Ve beni ormanda kovalayıp avım olduğunu söylediğinde, korku mu yoksa heyecan ve beklenti mi beni daha hızlı koşturdu bilemedim.

Onun sapkınlıkları eşsizdi. Karanlık ve ahlaksız.

Onlar sadece benim içindi.

Bana küçük tavşanım derdi.

Bana kaçmamı söyledi. Beni , avlamak istedi. Ve beni yakaladığında, bana ne isterse yapacaktı.

Önsöz

HARRA

Beni kabaca şişme kaydırağa doğru ittiğinde nefesim kesildi. Vücudu o kadar büyük, o kadar sert ve güçlüydü ki bir santim bile hareket etmeme izin vermedi.

Ve aleti... daha önce hissettiğim her şeyden daha sertti, bir tehdit gibi üzerime geliyordu.

Anlayabileceğimden daha hızlı bir şekilde, bir elini boğazıma doladı ve sıkıca sıktı. Deri eldivenleri kuvvetten dolayı gıcırdıyordu ve oksijen kaynağımı tamamen kesme tehdidi tam orada, yüzeyde asılı duruyordu.

Bana tüm gücün kendisinde olduğunu ve beni hiç çaba harcamadan kolayca boğabileceğini söyleyen bir noktaya değindiğini fark ettim.

Tüm kontrol ondaydı. Bu durumda acı verici bir şekilde açık olmadığından değil.

"Neden?" Fısıldadım. Bu tek kelime dudaklarımın arasından zorla döküldü. Hiçbir şey söylemedi ama başparmağının kulağımın hemen altındaki nabız noktama daha sert bastırıldığını hissedebiliyordum.

Cevap vermedi.

"Kardeşim bunun için seni öldürecek," diye fısıldadım.

Kıçımı kurtarmak için Zareth'in adını ve itibarını ortaya atmaktan nefret ediyordum ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu.

Boynumdaki tutuşunu hafıe gevşettiğini hissettim. Arkasına yaslandı ve bana baktı. Gölgeler hiçbir şey göremeyeceğim kadar kalındı, maskesinin detaylarını bile. Derin derin içime çektim, srdğu kolonya ile deri ve daha karanlık, vahşi bir şeyin karışımını kokladım.

Biri benden istese, hayatım buna bağlı olsa bile kokusunu tarif edemezdim. Ama nabzımın biraz daha hızlı atmasını sağladı.

Kardeşimin kim olduğunu anlayınca belki beni bırakır diye düşündüm ama boynumdaki tutuşunu daha da sıkılaştırıp kulağıma doğru eğildiğinde nefesimi tutup tehditlerinin ortaya çıkmasını bekledim.

Yapacağı şeyin tam olarak bu olduğunu biliyordum.

"Kardeşini sikeyim. Birinden ya da herhangi bir şeyden korktuğumu mu sanıyorsun?" Derinden güldü. Her hecesine karanlık sinmişti. "Küçük tavşan, benden korkan kişi kardeşin olacak."

Hiç kimse ve hiçbir şey Zareth'ten daha güçlü değildi. Ama bu adamın sözlerinin ardındaki gerçeği hissettim. Ona inandım ve beni en çok korkutan şey de buydu.

Ağzımı açtım, ne syleyeceğimden emin değildim. Buna nasıl cevap verebilirdim ki? Ama o benim sözlerimi istemedi.

Vücudumu istiyordu ve eldivenlerinden birini çıkaracak kadar uzun bir süre boğazımı bıraktığında bu kesinleşti. Sonra eteğimi yukarı itti ve çıplak elini açıkta duran amıma götürdü.

Nefesim kesildi ve parmak uçlarımda yükseldim, parmaklarının en mahrem, en özel yerime dokunduğunu hissettiğimde tüylerim diken diken oldu.

İçime bir şehvet ve tiksinti dalgası çarparken gözlerimi kapattım. arpık ve karanlıktı ve o anda ihtiyacım olan her şeydi.

Bıçağın keskin kenarını boğazımda hissettiğimde ve gözlerimi açtığımda, amım daha da ıslandı.

"Bacaklarını a."

İtaat etmem için bana zaman tanımadı -eğer tanısaydım bile- çünkü bir saniye sonra bacaklarımı tekmeleyerek açtı ve yere çömeldi.

Devasa omuzları kendimi korumamı engelledi ve boğazımda duran bıçak beni kesilme korkusuyla hareketsiz bıraktı.

Yine de amım daha da sırlıslıkla olmuştu.

"Ŗu haline bak," dedi huysuzca. "Benim kk orospum, o gzel, sırlsıklam amcığıyla."

Bölüm 1

Harra

"Zareth bu gece gidiyor mu?"

Son bir kat parlak kırmızı "sik beni" ruju sürdüm ve aynada en iyi arkadaşım Bethany'ye baktım. Yatağında oturmuş, yaramaz hemşire Cadılar Bayramı kostümünün eteklerini karıştırıyordu.

"Geç saate kadar olmaz. Arkadaşlarıyla takılıyor. Göl kenarında büyük bir şenlik ateşi var."

Üvey kardeşimin bu akşam karnavala gelip gelmeyeceğini neden sorduğunu biliyordum. Ondan hoşlanmıyordu. Aslında, ondan korktuğundan oldukça emindim. Diğer herkes korkardı.

Yirmi yaşında olan Zareth, birlikte okula gittiğimiz diğer çocuklar gibi değildi. Benim tanıdığım hiçbir erkeğe benzemiyordu.

O oldu ve Güçlü, Sessiz tip, ama onun Sessizlik oldu tehditkar.

Tehlikeli.

Zareth'in yaptığını gördüğüm şeyleri kimseye tarif edemezdim. Ona karşı gelenlere dehşet saçıyordu.

Ona zarar verebileceğini düşünen herkesin kışını tekmelerdi.

Yansımama tekrar baktım ve parmaklarımı uzun, kül sarısı saçlarımda gezdirdim. Başımın üstündeki tavşan kulaklarını düzelttim. Kostümüm, sürtük, küçük bir tavşan kıyafeti, gülünç, utanmaz ve müstehcendi.

Etek kış yanaklarımı zar zor örtüyordu ve üst kısmı sütyenden başka bir şey olarak adlandırılmazdı. Arkamı dönmeden önce kuyruğun kabarıklığını eteğimin arkasına, tam kışımın ortasına bağladım.

"Partiyi başlatmaya hazır mısınız?" Sırıttım ve o da yataktan zıpladı, kendi sırtışı da ortaya çıktı.

Bölüm 2

Harra

Tatlı ve pembeydi. Ağzımda eridi. Şekerli sıvı boğazımdan aşağı kayıyordu.

"Kardeşinin nesi var?"

"Üvey kardeş," diye düzelttim Bethany'yi ve ona baktım. Omuz silkerek ağzıma bir parça daha pamuk şeker attım. "Ne demek istiyorsun?"

Neden bahsettiğini biliyordum. Zareth'te yanlış olan pek çok şey vardı. Ona hiç bahsetmediğim, asla ifşa etmediğim şeyler.

Kesmek, kanla oynamak ve hayal bile edemeyeceğim diğer cinsel sapkınlıklarla ilgilendiğini biliyordum. Bunları nasıl öğrendiğimi Tanrı yardım etsin.

Omuz silkti ve sanki bahsettiğimiz kişiyi arıyormuş gibi etrafına bakındı. "Bilmiyorum." Sesi yumuşaktı. "Buraya ilk geldiğinde garip davranıyordu. Neredeyse endişeli."

Şimdi o söyleyince Zareth heyecanlanmış gibi göründü. "Belki şenlik ateşinde bir şey olmuştur. Ya da daha sonra partiye katılacak ve gitmek için heyecanlanıyor olabilir. Bu gecenin ilerleyen saatlerinde birkaç Cadılar Bayramı partisi olduğunu biliyorum."

"O sadece... kapalı, Harra. Sanki-" Bana baktı ve ellerini eteğinde gezdirdi. "Bazen delirmiş gibi davranıyor."

Ne demek istediğini biliyordum. Onun kesin olarak deli olduğundan emindim. Yine de bunu asla yüksek sesle dile getirmezdin.

Bu onun kavgaya karışması ya da kendisine karşı gelen birini dövmesiyle ilgili değildi. Bunun çok ötesindeydi.

Başka hiçbir şeye benzemeyen bir kin beslediği gerçeği idi. Kendisiyle uğraşan insanları bulur ve kışkırtıcı iyice tekmeledikten sonra bile, onlarla işi bittiğinde yerde sızlanan bir karmaşadan başka bir şey olmadıklarından emin olmak için onları dövmeye devam ederdi. Tüm bunlardan sonra da işkenceye devam ediyordu.

Onları takip etmek. Onlarla sevişmek.

Onlara yavaş yavaş akıllarını kaybettiklerini düşündürmek için küçük şeyler yapardı.

Evlerindeki eşyalar taşınıyor ya da kayboluyor, ancak günler sonra geri getiriliyordu.

Işıklar, kişi onları kapattığını bildiği halde açık olurdu.

Ya da garaj kapılarının önüne değil de sokağın aşağısına park etmiş olurlar.

Yaptığı bu tür boktan şeylerdi. Kedi-fare oyunlarını oynuyordu... Ta ki sonunda her şeyi yapanın kendisi olduğunu anlamalarını sağlayana kadar.

Kasabadan bir sürü insanı kaçırdı. Polisler bu konuda hiçbir şey yapmadı. Muhtemelen Zareth'in misillemesinden çok korktular. Bunun yerine, herkes bu şekilde daha güvenli olduğunu bilerek ona geniş bir alan bıraktı.

Bir parça pamuk şeker daha kopardım ve yutmadan önce dilimde erimesine izin verdim.

"Hadi lunaparka gidelim. Ya da şişme kaleye ne dersiniz?"

Bethany hemşire kıyafetiyle uyumlu sahte stetoskopunu düzeltti ve kale şeklindeki zıplama evini işaret etti.

Onu takip etmek üzereydin ki liseye birlikte gittiğimiz bir grup kız Bethany'ye doğru koştu. Onları tanıyor olmama rağmen, hiçbir şekilde arkadaş olarak görmüyordum. Onlar Bethany'nin . Giggly. Köpüklü. Toplam

Kız gibi kızlar, beni onlara uyduran bir kıyafet giyiyor olsam bile.

Lisedeyken hepsi amigo takımının bir parçasıydı ve şimdi üniversitedeyken aynı kız öğrenci birliğinin bir parçasıydılar.

Hepsi konuşmaya başladı ve ben de pamuk şekerden bir ısırık daha alıp karnavala baktım. Her yıl Cadılar Bayramı'nda kasabada düzenlenen bir karnavalı. Adını Korku Gecesi Karnavalı koymuşlardı ve perili ev her zaman en büyük cazibe merkeziydi.

Uzakta devasa zıplama evini ve kaosun ortasına yayılmış kismaya neden olan birkaç oyuncakı görebiliyordum. Bulduğumuz yerin hemen arkasında, kapalı labirenti nedeniyle karnavalın en popüler atraksiyonlarından biri olan lunapark vardı.

Bethany'nin arkadaşlarından biri, "Önce perili eve gidelim," diye bağırdı.

Pamuk şekerimi bitirdim ve plastik poşeti çöpe attım. Kafamı kaldırıp baktığımda, bir grup adamın ön kapıdan girip kalabalığı yararak ilerlediğini gördüm.

Hepsi çeşitli Cadılar Bayramı kostümleri giydiği için kim olduklarını anlayamadım, ama hepsi maske takıyordu, bu da herhangi birini deşifre etmeyi imkansız hale getirdi.

Ama dikkatimi çeken öndeki -sürünün lideri olduğu varsayılan- kafatası maskesi takan oldu. Şimdiye kadar gördüğüm en iri erkekti, kat kat giysilerinin altından bile görülebilen çok net bir kas yapısı vardı.

Karnaval tıklım tıklımdı, bu yüzden insan kalabalığı arasında ilerlerken birkaç kez görüş alanıma girip çıktılar. Döndüm ama o anda ensem karıncalandı, bu yüzden onlara doğru döndüm ve maskeli yabancıya baktım. Koyu renk bir kot pantolon ve savaş botları giymişti. Üstünde deri bir ceket ve koyu renk bir kapüşon vardı. Kapüşon yukarıdaydı ve o korkutucu kafatası görüntüsü dışında her şeyi gizliyordu.

Onu gördüğüm anda içgüdüsel bir tepki verdim.

"Haydi. Ne kadar beklersek sıra o kadar uzayacak." Bethany elimi tuttu ve beni perili eve doğru sürüklemeye başladı.

Omzumun üzerinden bir kez daha baktım ama bir grup adamı göremedim.

Perili eve vardık ve sırada bekleyen birkaç kişinin arkasında durduk. Dışarıdan bakıldığında, bu cazibe merkezi iki katlı eski bir malikâneye benziyordu ve dış cephesini ölü ağaçlar ve çevre düzenlemesi çevreliyordu.

Pencereler uzun ve sivri uçluydu, içeriden gelen gölgeler ve titrek ışıklar gözlerinize oyun oynuyordu. Örümcek ağları ortalarına sıkışmış büyük, kıllı görünümlü örümceklerle birlikte her tarafa asılmıştı.

Tam girişe vardığımızda çıkışın büyük çift kapısı açıldı ve bir grup kız dışarı fırladı, eli testereli, maskeli bir katil onları kovalarken çığlık atıyorlardı.

Kızlar gülüştü ve adam durup bize baktı ve elektrikli testereyi kasıklarının yanına koyup bize doğru ahlaksızca itmeye başladı.

"Ewww," dedi Bethany.

Diğer kızlardan biri tiksintiyle, "Siktiğimin sapığı," diye mırıldandı.

Adamın saygısızlığına ve olgunluktan yoksunluğuna gülmekten kendimi alamadım ve ona parmağımı göstererek kendiminkini de gösterdim. Grotesk maskesini yukarı itti ve sırttı.

"Aman Tanrım. Bu Travis," dedi bir kız sinirlenerek.

"Tam bir pisliksin," diye güldü bir diğeri.

"Pazartesi İngilizce dersinde görüşürüz kızlar." İyi bir önlem için elektrikli testereyi kez daha çalıştırdı ve ilk kaçtığı kapılardan geçmeden önce maskeyi yerine taktı.

Sıra ilerlemeye başladı ve girişe doğru yöneldik, içeri alınmadan önce beş dakika daha bekledik.

Perili ev biraz sevimsiz başladı, ancak sizi rahatlatmak için böyle olduğunu varsaydım. İçerisi, yanından geçerken sizi korkutmak için düşen makara sistemleri üzerindeki korkunç iskeletlerle ürkütücü bir şekilde dekore edilmişti. Kızlardan birkaçı çığlık attı ve ben de gözlerimi devirdim. Eğer bunun korkutucu olduğunu düşünüyorlarsa, hayatımda pek korku yaşamamışlardı.

Önümüzde sıraya girmiş olan küçük bir grubu takip ettik ve yavaşça tıbbi bir sahne odasına doğru yürüdük. Bir doktor uyanık ve çığlık atan bir hastayı ameliyat ediyordu. Göğüs boşluğundan kan fişkırıyordu ve hasta bize uzanmış yardım istiyordu.

Doktor bir dizi bağırsağı tutup salladı, Bethany ve diğer iki kızın üzerine kan sıçradı. Hepimiz iğrenerek çığlık attık ve gülmeye başladık, sonra her oda bir öncekinden biraz daha yoğun görünüyordu.

İnsanlar üzerimize atladı, vücutları kan içindeydi ve yüzleri eriyormuş gibi görünen maskeler takmışlardı. Bazılarının derileri soyulurken bazılarının gözbebekleri dışarı sarkıyordu.

Her ne kadar perili bir evin tüm özelliklerini taşısa da, dürüst olmak gerekirse ben her şeyi biraz anti-klimatik buldum.

Biri üzerime atladı ve omuzlarımdan tutarak yüzüme doğru bağırdı. Şaşırdım ve geri çekildim, neredeyse kasıklarına diz çöküyordum. Küfredip geri çekildiler ve ben de yürümeye devam ederken onları iterek uzaklaştırdım.

"Lanet olsun. O ölümcül silaha dikkat et." Sesi erkekti ve palyaço maskesi yüzünden boğuk çıkıyordu ama dizlerime dikkatle baktı. "Burada değerli mücevherler var."

Homurdandım ve başımı salladım. "O zaman ellerini kendine sakla, pislik."

Arkamı döndüm ama Bethany ve grubu hiçbir yerde göremedim. Koridorda dolaştım ama üç farklı bölüme ayrıldığında ortada durdum ve grubumu dinlemeye çalıştım. Ama tek duyabildiğim ürkütücü bir müzik ve müşterilerin çığlıklarıydı.

Ben de sola döndüm.

Koridorda birkaç çatal daha vardı. Önce sola, sonra sağa döndüm.

Bir noktada onlarla karşılaşmalıyım, dedim kendi kendime. Burası o kadar büyük olamaz. Ancak karnavalın kendisinin o kadar büyük görünmediği gerçeği göz önüne alındığında, perili evin içinin bu kadar büyük olması beni şaşırttı.

Bir koridorda geri döndüm ve sade, normal görünümlü bir kapının önünde durdum. Kesinlikle insanları korkutmak için dekore edilmiş bir şey değildi. Omzumun üzerinden bir bakış, geri dönebileceğim koridoru gösterdi, belki de Bethany ile dışarıda buluşmak için buradan bir çıkış yolu bulabilirdim. Ama bunun yerine, bu taraftan bir çıkış olup olmadığını görmek için kapıyı açtım.

İçeri adımımı atıp, karşı tarafta bir çıkış bulmayı umarak rafların etrafına bakmak için kolu bıraktığımda kapının kapandığını duydum. Bir an orada öylece durdum, belli ki büyük bir depoya bakıyordum - başka bir giriş ya da çıkış yolu yoktu.

Etrafa dağılmış bir sürü kutu vardı, Cadılar Bayramı süsleri sanki biri aceleyle karıştırıyormuş gibi içlerinden dökülüyordu. Yukarıdaki ışık sanki sıkılması ya da değiştirilmesi gerekiyormuş gibi titriyor, bana perili ev atraksiyonunun sahip olduğu her şeyden daha uğursuz bir his veriyordu.

"Kahretsin." Arkamı döndüm ve kapıya doğru ilerledim ama kolu ittiğimde hiçbir şey olmadı. Çekip çekiştirmeye başladım, kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı ve panik beni ele geçirdi.

İçeride kilitli kalmıştım.

Tutamağı bıraktım ve kendimi sakinleştirmek ve nefes almak için bir dakika ayırdım. Kaybolmuş ve bulunamayacak gibi değildim. Perili bir evin ortasındaki bir karnavaldaydım. Bir noktada bir çalışan mutlaka uğrardı.

Kulağımı kapıya dayadım ve uzaktan gelen çığlıklar ve kahkahalar dışında pek bir şey duyamadım. Çıkışa yakın bile olamayacak kadar uzaklaşmış mıydım? Neden kimse beni durdurmamıştı? Neden müşterilerin personele özel bir alana girmesini engelleyen bir şey yoktu? Koridorda ya da kapının üzerinde bir uyarı işareti bile yoktu.

Kolu tekrar denedim ve sonra yumruğumla kapıya vurmaya başladım.

Ancak avucumun içi acıdığına durdum, bir nefes aldım ve telefonumu çıkardım.

Önce Bethany'yi aramayı denedim ama cevap vermeyeceğini biliyordum. Muhtemelen o kadar gürültü arasında telefonunu duyamamıştır.

Birkaç kişiyi daha aradım ama başka kimse cevap vermedi.

"Kahretsin," diye küfrettim ve en azından bir pencere olup olmadığını görmek için etrafıma bakındım.

Hiçbir şey. Hiçbir şey.

Paniğim kızgınlığa dönüştü ve sonra tekrar endişeye yükseldi. Sırtım kapıya dönüktü ve açmak için kullanabileceğim bir şey arıyordum ki yumuşak bir *klik* sesi duydum.

Omzumun üzerinden baktım, kapının artık açık olduğunu gördüm ve ona doğru bir adım atarken heyecanlandım. Ama bu heyecan kısa sürdü, çünkü yavaş yavaş kapanmaya başlamasını şaşkınlıkla izledim.

Ona doğru hamle yaparken aceleyle bir ciyaklama sesi çıkardım, ancak hatalı bir kutuya takıldığım için çabam engellendi. Kendimi çarpmaya hazırladım ama yere düşmeden hemen önce bir kol beni belimden kavradı ve arkamdan düzeltti.

Bir çığlık attım ve etrafımda döndüm, beni tutan kişiden uzaklaştım, içgüdülerim hala bir kez daha kilitlenmeden önce kapıya ulaşmam için çığlık atıyordu. Ama bakışlarım siyahla kaplı sert bir göğse takılınca, gözlerimi yavaşça kaldırıp korkunç bir kafatası maskesine baktım.

Göz delikleri koyu renkli ağlarla kaplıydı, bu yüzden korkutucu maskenin arkasındaki her kimse beni açıkça görebiliyordu ama kim olduğunu çıkaramıyordum. Ama kim olduğunu *biliyordum*. Daha önce gördüğüm adamdı. Kalabalıkta diğerlerinin üzerinde yükselen adam.

O zamanlar maiyetiyle birlikteydi ama şimdi yalnızdı, deri ve tatlı bir duman kokuyordu. Ellerinde deri eldivenler vardı ve kapüşonu hâlâ yerinde duruyordu. Ama tüm kıyafetlerine rağmen ne kadar iri olduğunu açıkça görebiliyordum. Kaslıydı. Güçlü.

İçgüdülerim bana bir adım geri attırdı. O öne çıktı.

Kalbim oldukça hızlı ve sert atmasına rağmen, nefesimi dengede tutmaya çalıştım. Korktuğumu görmesini istemiyordum. Ama anlık bir tepkiydi. Bir adım daha geri çekildim. Sonra bir adım daha.

Yaklaştı, beni takip etti, devasa vücudu vahşi bir hayvan gibi sinsice yaklaşıyordu.

Kapı daha fazla geri çekilmemi engellediğinde ellerimi uzattım, cep telefonum hâlâ bir elimdeydi.

"Yardım için çığlık atacağım." Bunun bir işe yaramayacağını biliyordum. Burada çok fazla gürültü vardı. Kapıya vurduğumu kimse duymadı bile.

Telefonumu kaparken eli bir yılan gibi sokuldu ve geri almaya çalışarak bağırdım, ama o hızlıydı. Bir saniye sonra bir eliyle boğazımı sıkmış, diğer eliyle de telefonumu cebine sokmuştu.

"Şşşt," dedi. "Çığlık atabilirsin...."

Ama muhtemelen çığlık atmamın cazibenin bir parçası olduğunu düşünecekler.

Uzun saniyeler boyunca hareketsiz kaldık. Ben sadece onun kafatası maskesine bakıyordum, eli boynumdaydı, kalbim kaburgalarımın arkasında bir yarış atı gibiydi.

"Seni bakarken gördüm." Sesi alçak ve derindi -daha önce duyduğum her şeyden daha derindi- ve arkasına uzanışını izledim. Eminim o da benim yutkunduğumu hissettiği kadar hissetmiştir ki bir bıçak çıkardı, mat siyah bir bıçaktı, kabzası iri eline sığacak kadar büyüktü.

Yaklaştırdı ve ben nefesimi tuttum, ona bakarken gözlerimin açıldığını hissettim.

Tepedeki ışık, mat cilası aşınmış gibi görünen tek parça olan bıçağın ucundan parlıyordu ve içimde bir şey büküldü, karnım ısındı, sıvıya dönüştü. Ayaklarımın üzerinde kıpırdandım, sırtımı sertçe kapıya .

Belki de vücut dilimi okuyabiliyordu çünkü sert kıkırdaması içimde bir başka sıcaklık dalgası yarattı.

Elini yavaşça ileri uzattı, bıçak yüzüme o kadar yaklaştı ki keskin bir nefes aldım. Kıkırdamaya cesaret edemedim, ne yapacağından çok korkuyordum... ve o anda nasıl hissettiğimden.

Vücudum titriyordu ama dürüst olmak gerekirse *ne* hissettiğimi tam olarak tarif edemiyordum. Bu her açıdan yanlış geliyordu. Yüzümün önünde bıçak sallayan bir manyak vardı, ama ben buradaydım, külotum korkumdan ıslanmaya başlamıştı. Heyecanımdan.

O keskin ucun boğazımın yan tarafına ilk dokunuşunda gözlerimi sıkıca kapattım. Tam nabız noktamın üzerindeydi ve kulağımın hemen altında attığını görebileceğini biliyordum, kalbim sanki ormanda can havliyle koşan bir tavşanmışım gibi hızla atıyordu.

"Şuna bak," diye mırıldandı ve ben gözlerimi sımsıkı kapalı tutarken bile yüzünün benimkine çok yakın olduğunu hissedebiliyordum. Ağır nefes alışını duyabiliyordum.

Bıçağı boynumdan aşağı, köprücük kemiğim boyunca kaydırды ve ucunu tam göğüslerimin üzerine dayadı. Üstümdeki kıyafet tümsekleri zar zor gizliyordu ve bileğinin bir hareketiyle kumaş ikiye ayrılacaktı.

"Dehşete düşmüşsün ama amın sıırıslıklam olmuş. Öyle değil mi, benim küçük fahişem?"

Başımı çevirdim ve inleyerek nefes verdim, çünkü hissettiğim şey büyük ölçüde korkuydu, ama aynı zamanda hastalıklı bir zevk de vardı.

Bende bir sorun var.

Boku yemiştım. "Bana bak lan."

Başımı salladım. "Hayır."

Boğazımdaki tutuşunu nefes alamayacağım kadar sıkılaştırdı. O zaman gözlerimi açtım, kontrol edemediğim bir hayatta kalma içgüdüleriyle.

Neden dinlediğimi, neden itaat ettiğimi bilmiyorum. Ama yüzümü ona dönüp gözlerimi açtım ve bir saniye sonra boğazıma doladığı elini -hâlâ o deri eldivenle kaplı olan- kalçalarımın arasına soktuğunda çenem gevşedi. Yine de hareket etmedim çünkü o kocaman bıçağı hâlâ göğüslerimin arasında sabit tutuyordu.

Eteğim o kadar kısaydı ki, parmakları külotla kaplı amıma değmeden önce eteği itmesi bile gerekmedi. Anlık şok ve uğursuz zevk duygusuyla parmak uçlarımda yükseldim. Ve ovalamaya başladığında

ağzım açık kaldı. Vücut ısısı deri eldivenden geçip doğruca içime işledi.

"Bu eldiveni çıkarsam ve parmaklarımı yarığından geçirsem, bu benim pis, lanet sürtüğüm olduğunu kanıtlar mı?"

Bir koku almasının imkânı olmamasına rağmen nefes aldığını duydum.

"Beni rahat bırak," diye fısıldadım, ellerim iki yanımda yumruk olmuştu. Yardım çağırıyor ya da en azından onu uzaklaştırmaya çalışıyor olmalıydım.

Karşılık ver.

Ama şoktaydım, parmaklarını yarığımdan aşağı ve yukarı doğru sıkıca kaydırarak baskıyı arttırırken hareket edemiyordum. Ayrıca bıçak da tam oradaydı. Parmakları kapalı olduğu için şükrediyordum. Çünkü ne kadar ıslak olduğumu hissedebileceği fikri beni iliklerime kadar aşağılamıştı.

"Seni yalnız mı bırakayım?" Uğursuzca güldü. "Küçük tavşan, eğlence daha yeni başladı. Av arıyordum ve benimle dişe diş mücadele edeceğinden hiç şüphem olmayan küçük, güzel bir şey buldum." Eğildi ve sert aletini kalçama bastırarak dikkatimi başka her şeyden uzaklaştırdı.

Çok büyüktü. Çelik gibiydi.

"Seni fahişem yaparak eğleneceğim."

Sonra uyluğumun iç kısmında bir acı hissettiğimde nefesim kesildi. Bıçağı kaldırdığında, ben daha farkına bile varmadan beni kestiğini anladım, bir damla kan metalden yavaşça aşağı kayıyordu.

Elini maskesine götürdü ve bir saniye sonra parmak eklemleriyle maskenin sadece alt kısmını kaldırarak ağzının ortaya çıkmasını sağladı.

Koyu kaşlar. Dolgun dudaklar. Bir sırtma.

Dilini bıçağın kabzasından ucuna kadar sürüklerken hâlâ beni izlediğini biliyordum. Bıçağı çektiğinde, dilinin üzerinde kanımın hafifçe bulaştığını görebiliyordum. Maskesini tekrar aşağı çekerken, sanki bundan zevk alıyormuş gibi mırıldandı.

Muhtemelen öyledir.

"Polisleri arayacağım. Karnaval güvenliğine senden bahsedeceğim." Dudaklarımı yaladım, ağzım kuru, dilim kalındı.

Hiçbir şey söylemedi ama başını hafifçe yana eğdi. Sanki tam olarak ne düşündüğümü çözmeye çalışıyor gibiydi. Sanki düşünceleri kafamdan söküp alabilecekmiş gibi hissediyordum.

Sanki beni yakından tanıyormuş gibi.

"Bu yanına kalmayacak," diye fısıldadım. "Kadınları taciz etmek. Arka odalarda onlara cinsel saldırıda bulunmak." Ellerim titriyordu ama çenemi yukarıda tuttum, sahip olmadığım gücü taklit ettim. Söylediğim hiçbir şeyin bir fark yaratmayacağını biliyordum.

Umurunda değildi çünkü her şeyin nasıl olacağına çoktan karar vermişti. Parçalanmış külotumu havaya kaldırdı ve uyluğumun iç kısmındaki çentiğin, üzerimdeki malzemeyi kesmesinden kaynaklandığını fark ettim. Ve o lanet maskeyi takmasına rağmen, iğrenç derecede sapkın bir gülümsemeye sahip olduğunu biliyordum.

"Amını örten bir külot olmadığından, beni tahrik etmenin utancının kalçalarından aşağı damladığını hissedebileceksin" diye mırıldandı ve o konuştuğundan sonra haklı olmasından nefret ederek bacaklarımı birbirine kenetledim.

Bir adım geri çekildi, bir elinde bıçağı, diğer elinde külotumu tutuyordu. Ortadaki malzeme ıslaklığımdan dolayı daha koyuydu - utanç verici bir şekilde.

"Hadi, küçük tavşan. Koş ki ben de seni kovalayabileyim." Başını hafifçe eğerek görüntüsünü daha da tekinsiz bir hale getirdi. "Hızlı koş, çünkü seni yakaladığımda -ve yakalayacağım- istesen de istemesen de sikimi ağzına almanı sağlayacağım."

Bir adım daha attı. Ve bir adım daha. Kapının kolunu kavrayıp çevirerek açabilmem için yeterli alan vardı.

Ve oldu da... kolayca.

Beni buraya kilitleyenin muhtemelen o olduğu gerçeği üzerinde durmadım. Kapıyı çekip açmaktan ve koşarak dışarı çıkmaktan başka bir şey düşünmedim.

Ama aklımın bir köşesinde, ne kadar hızlı ya da ne kadar uzağa gittiğimin bir önemi olmadığını biliyordum.

ran.

Beni kovalardı. Ve her şeyin sonunda, beni yakalar.

Bölüm 3

Harra

Sonunda koridorun sonunda parlayan bir Çıkış işareti gördüm ve perili evin arka kapısını iterek açtım, tökezleyerek dışarı çıktım. Hemen arkamdan bir grup insan geliyordu ve tam önümde bir ceset dalgası vardı.

Bir an için ne olup bittiğinden emin olamadım, çünkü düşünebildiğim tek şey az önce olanlardı.

Testereli dangalak herkesi kovalamaya başladı ama ben ilerlerken, kalbim hızla atarken ve nefes nefese kalırken bunların hepsi benim için arka plan gürültüsüydü. Utanç verici uyarılmam bacaklarımın arasında yapışkan bir karmaşaya dönüşmüştü ve attığım her adımda kalçalarımın ıslak bir şekilde birbirine doğru kaydığını hissediyordum.

Tanıdığım birini bulmak için etrafıma bakındım. Bethany'yi ya da kız öğrenci birliğindeki kızları göremedim. Zareth'in bu gece karnavalda uzun süre kalmayı planlamamasına, sadece partiler arasında bir mola vermesine rağmen, yine de üvey kardeşimi aradım. Beni hedef alan adamla başa çıkabilecek biri varsa o da üvey babamın korkunç ve tehlikeli oğluydu.

Ama bulabildiğim tek şey aptal Cadılar Bayramı kostümleri giymiş insanlardı.

Gülüyorlardı, olanlardan tamamen habersizdiler.

Karnavalın çıkışı solumdaydı. Sağımda şehrin sahip olduğu uzun bir ormanlık alan vardı. İçgüdülerim bana kalabalığın arasına karışmamı ve saklanmamı söylüyordu. Yürümeye başladım, nereye gideceğimden emin değildim, ağzım kurudu ve dudaklarım birbirine yapıştı, bir şey aramaya devam ettim... herhangi bir şey.

Perili eve girdiğimden beri daha fazla insan gelmiş ve yürüyüş yollarını tıkamıştı. Karnaval tarzı müzik hem çok yüksek hem de boğuk bir arka plan gürültüsüydü ve kafamın içinde parazit yaratıyordu. Ter avuçlarımı kaplamıştı ve onları sürekli eteğime sildiğim için eteğimin altında çıplak olduğumun farkındaydım. Bu yüzden yürürken onu aşağıda tutmak için sıkıca kavradım.

Her parçam yüksek alarmdaydı, savaş ya da kaç içgüdüsü çok güçlüydü. Bana oradan siktir olup gitmemi söylüyordu.

Kaçmak için. Hayatta kalmak için.

Ayakkabılarım iki inçlik topuklara sahipti, ki kelimenin tam anlamıyla hayatım için koşmuyor olsaydım bu sorun olmazdı.

"Yardım edin," dedim sonunda kalabalığın ortasında, ama müşterilerin gürültüsü, müzik ve benim dehşetim yüzünden bu tek kelime boğuk bir fısıltı olarak çıktı.

Bana zorla dokunan -vücudumun ona rahatsız edici tepkiler vermesine neden olan- saldırganın peşimden geldiğine hiç şüphe yoktu. Birden fazla kez tökezledim ve topuklu ayakkabılarımı çıkarmayı düşündüm. Ama durma düşüncesi içimde paniğin yükselmesine neden oldu. Kafamın içindeki o küçük ses bana ilerlemeye devam etmemi söyledi.

Vücudumda bir sıkışma, ensemden bir karıncalanma hissettim. O küçük tüyler diken diken oldu ve omzumun üzerinden baktım.

İşte oradaydı.

Bir insan kalabalığının ortasında durmuş, sudan çıkmış yağ gibi onun için ayrılırken herkesin üzerinde yükseliyordu. Ondan akan tehdidi *hissettiklerine* şüphe yoktu.

Başını hafifçe eğdi ve kolunu kaldırarak yanına gelmem için parmağını salladı ama ben başımı salladım ve ondan bir adım uzaklaştım. İçimdeki her şey bana *odanın* içinde söylediği şeyi yapmamı söylüyordu.

Bana doğru yürümeye başladı, hareketleri akıcı, hatta tembeldi. Sanki beni korkutmak ve takip etmek için dünya kadar zamanı varmış gibiydi. Sanki

Kaçmam onun için önemli değildi çünkü ne kadar uzağa ya da ne kadar hızlı kaçarsam kaçayım beni yine de bulacaktı.

Onu kaybetmem gerekiyordu. Bunu onun için kolaylaştıramazdım. Sola dönmüş gibi yapıp şişme eve doğru ilerledim. Ortasında DJ, baloncuklar ve köpük makinesi olan büyük bir kaleydi. İnsanların partiler için kiraladıklarından bambaşka bir seviyedeydi.

Tekrar tökezledim ve sonunda ayakkabıların canı cehenneme dedim. Aşağı uzandım ve gelişigüzel bir şekilde çekip çıkardım, sonra da kenara fırlattım. Sonra daha hızlı ve daha sert koştum.

Zıplama evine ulaştığımda arkama baktım ama göremedim.

Onu.

DJ'in söylediği gibi şişme engellerin içindeki insanların arasından geçtim. en yeni şarkıları çalıyordu. Baloncuk makinesi çalışırken çocuklar mutluluk çığlıkları atıyor ve baloncukları patlatmaya çalışırken rekabet içinde bağırıyorlardı.

Zıplama evi eyalette kurulan en büyük evlerden biri olarak biliniyordu, bu nedenle seçilebilecek pek çok aktivite vardı. Kaydıraklar, top çukurları ve bir dizi plaj topu ve diğer eşyalar her yere serpiştirilmişti.

Kenardaki top havuzunu seçtim ve içine daldım, dibine oturdum, böylece toplar burnuma kadar beni kapladı. Çok zor nefes alıyordum ama bunun bir önemi yoktu çünkü her şey festivalin kaosuna karışmıştı.

Top havuzunda oynayan birkaç çocuk vardı ve kendimi biraz daha güvende hissettim. Spiker merkezde bir dans partisi için seslendi ve herkes çılgına döndü. DJ'i etrafındaki şişme şeylerle zar zor görebiliyordum ama bir saniye sonra köpük makinesi çalıştı ve herkes top havuzundan dışarı fırladı.

Hareket etmedim, hatta orada tek başıma otururken nefesimi bile tuttum. Gözlerimi kapadım ve nefes verdim, kendime burada kalacağımı ve umarım o pisliğin ilgisini kaybedeceğini ya da en azından beni bulamayacağını söyledim.

Gözlerimi açtığımda kendimden daha emin hissediyordum ama top havuzuna giden küçük giriş yolunda duran iri, karanlık bir figür gördüğümde bu his buharlaştı.

Koyu renk kapüşonlu ve ceketli. Siyah pantolon ve botlar. Kafatası maskesi tam bana dönük.

Beni nasıl buldu?

Diğer her şey kaybolup gitti. Ona bakarken hareket edemiyordum. İleri doğru bir adım atmadan önce sadece bir saniye geçmişti. Top havuzunda kalamayacağımı bildiğim için ayağa fırladım.

Bir adım daha attığında, diğer ucundan çıktım, odağımı ondan ayırmadım, asla arkamı dönmedim. Serin hava bacaklarımı, açıkta kalan kışımı ve amımı okşuyor, bana bir kez daha pantolonsuz olduğumu hatırlatıyordu. Her yerimi görebildiğini biliyordum, muhtemelen iç kalçalarımı kaplayan parlaklığı bile.

Kendimi bu maskeli psikopatla bir başka çatışmanın içinde bulduğumda içimi bir adrenalin dalgasının kapladığını hissettim. Ellerim titriyordu ve kafamın içinde duyabildiğim tek şey *Koş, koş, koş!*

Ama tek kaçış yolunu kapattı, biz de orada öylece durduk. Ta ki o yaklaşıp ve ben avazım kadar bağırana kadar.

"*Yardım edin!*" Yüksek sesle ve uzun uzun bağırdım. "Tanrım, biri bana yardım etsin!" Nefes nefese kalmıştım, bu sözler o kadar güçlü bir şekilde ağzımdan çıkıyordu ki boğazım düğümlendi.

Ben daha gözümü kırpamadan önümdeydi, sırtım ormana bakan tel örgü duvara dayanmıştı, eli bir kez daha boğazımdaydı. Sıkıp hava akışımı keserken nefesim kesildi. Eldivenli elini pençeledim, tırnaklarımın kapüşonunun ve ceketinin ön koluna kadar yükseldiği açıkta kalan derisini yakaladığını hissettim. O kadar iri ve güçlüydü ki sanki tek koluyla beni boğazımdan tutup kaldırabilirdi, sanki bir süper kahraman ya da korku filminden fırlamış gibiydi.

Sadece kıkırdadı.

"Savaşmaya devam et," diye homurdandı ve eğildi. "Karşılık verdiğinde sikimi sertleştiriyorsun." Üzerimde yükseldi, eli zaten olmasa ciğerlerimdeki nefesin durmasına neden olacak korkutucu bir varlıktı ve gözlerim yapabileceklerini düşündüğümünden çok daha genişledi.

Beni kabaca şişme kaydırağa doğru ittiğinde nefesim kesildi. Vücudu o kadar büyük, o kadar sert ve güçlüydü ki bir santim bile hareket etmeme izin vermedi.

Ve aleti... daha önce hissettiğim her şeyden daha sertti, bir tehdit gibi üzerime geliyordu.

Anlayabileceğimden daha hızlı bir şekilde, bir elini boğazıma doladı ve sıkıca sıktı. Deri eldivenleri kuvvetten dolayı gıcırdıyordu ve oksijen kaynağımı tamamen kesme tehdidi tam orada, yüzeyde asılı duruyordu.

Bana tüm gücün kendisinde olduğunu ve beni hiç çaba harcamadan kolayca boğabileceğini söyleyen bir noktaya değindiğini fark ettim.

Tüm kontrol ondaydı. Bu durumda acı verici bir şekilde açık olmadığından değil.

"Neden?" Fısıldadım. Bu tek kelime dudaklarımın arasından zorla döküldü. Hiçbir şey söylemedi ama başparmağının kulağımın hemen altındaki nabız noktama daha sert bastırıldığını hissedebiliyordum.

Cevap vermedi.

"Kardeşim bunun için seni öldürecek," diye fısıldadım.

Kıçımı kurtarmak için Zareth'in adını ve itibarını ortaya atmaktan nefret ediyordum ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu.

Boynumdaki tutuşunu hafifçe gevşettiğini hissettim. Arkasına yaslandı ve bana baktı. Gölgeler hiçbir şey göremeyeceğim kadar yoğundu, maskesinin ayrıntılarını bile. Derin derin içime çektim, sürdüğü kolonya ile deri ve daha karanlık, vahşi bir şeyin karışımını kokladım.

Biri benden istese, hayatım buna bağlı olsa bile bunu tarif edemezdim. Ama nabzımın biraz daha hızlı atmasını sağladı.

Kardeşimin kim olduğunu anlayınca belki beni bırakır diye düşündüm ama boynumdaki tutuşunu daha da sıkılaştırıp kulağıma doğru eğildiğinde nefesimi tuttum ve tehditlerinin ortaya çıkmasını bekledim.

Yapacağı şeyin tam olarak bu olduğunu biliyordum.

"Kardeşini sikeyim. Birinden ya da herhangi bir şeyden korktuğumu mu sanıyorsun?" Derinden güldü. Her hecesine karanlık sinmişti. "Küçük tavşan, benden korkan kişi kardeşin olacak."

Hiç kimse ve hiçbir şey Zareth'ten daha güçlü değildi. Ama bu adamın sözlerinin ardındaki gerçeği hissettim. Ona inandım ve beni en çok korkutan şey de buydu.

Ağzımı açtım, ne söyleyeceğimden emin değildim. Buna nasıl cevap verebilirdim ki? Ama o benim sözlerimi istemedi.

Vücudumu istiyordu ve eldivenlerinden birini çıkaracak kadar uzun bir süre boğazımı bıraktığında bu kesinleşti. Sonra eteğimi yukarı itti ve çıplak elini açıkta duran amıma götürdü.

Nefesim kesildi ve parmak uçlarımda yükseldim, parmaklarının en mahrem, en özel yerime dokunduğunu hissettiğimde tüylerim diken diken oldu.

İçime bir şehvet ve tiksinti dalgası çarparken gözlerimi kapattım. Çarpık ve karanlıktı ve o anda ihtiyacım olan her şeydi.

Bıçağın keskin kenarının boğazıma dayandığını hissettiğimde amım daha da ıslandı.

"Bacaklarını aç."

İtaat etmem için bana zaman tanımadı - eğer tanısaydım bile. Bacaklarımı tekmeleyip açtığı ve yere çömeldiği anda ona baktım.

Devasa omuzları kendimi korumamı engelledi ve boğazımda duran bıçak beni kesilme korkusuyla hareketsiz bıraktı.

Yine de amım daha da sırılsıklam olmuştu.

"Şu haline bak," dedi huysuzca. "Güzel, sırılsıklam amcığıyla benim küçük orospum."

Ellerimi omuzlarına koyarak onu itmeye çalıştım ama bıçağı boynuma daha sert bastırdı. Derinin hafifçe açıldığını hissettim. Derin değildi, gerçekten acı bile vermedi. Ama bir damla kanın derimden aşağı aktığını hissettim.

İçimde bir adrenalin patlaması hissettim. Bu baş döndürücü bir duyguydu, neredeyse bağımlılık yapıyordu.

"Senden iyi bir kız olmanı ve çeneni kapalı tutmanı istiyorum. Çünkü çılgılık atarsan -seni duymasalar bile- amına öyle bir şaplak atacağım ki bacaklarını kapatamayacaksın çünkü çok acıyacak."

İç kaslarım acıyla kasıldı ve onun kaba sözleri karşısında afallayarak keskin bir nefes aldım. Onlardan zevk alıyor olmam beni daha da şaşırtmıştı.

Tanrım, o kadar hasta ve sapkın mıydım?

"Durmanı istiyorum." Boğazımdaki baskıyı ve acıyı hafifletmek için başımı yana eğmeye çalıştım. Cevap vermediğinde ya da tepki göstermediğinde, bu sözleri sadece zihnimde mi söylediğimi merak ettim.

Dikkatlice başımı çevirdim ve herkesin dans ettiği yere bakmaya çalıştım. Kalabalık muazzamdı ama kimse bu alana dikkat etmiyordu. Ağzımı açtım ve beni daha fazla kesip kesmemesini umursamadan çılgılık atacaktım ki, dilinin yarığım boyunca kaydığını hissettiğimde tüm kelimeler boğazımda düğümlendi.

Am dudaklarımın arasını yokladı ve kalçamın arkasını, tam da kıcımla bacağımın birleştiği kıvrımı kavradı. Parmakları acı veriyordu, çürük tehdidi sadece bir fikir değil, aynı zamanda bir gerçektir.

"Dur," diye yalvardım. Yalvardım. "Lütfen. Dur."

Ama o dinlemedi. Amımı emdi ve yaladı, başparmağını kullanarak beni açmak ve dilini sıkışık deliğime sokmak için o elini hareket ettirdi. Başımın şişme duvara yaslanmasına izin verdim ve

Yukarıdaki gölgeliğe bakarken boğazım bıçağa daha da fazla yapıştı, ancak aklımı başımdan alan bir zevk içimden akıp geçerken bunun bir önemi yoktu.

Daha sert nefes alıyordum, göğüslerim kıyafetimin üst kısmına doğru itiliyordu, meme uçlarım o kadar sertti ki acı veriyordu.

Bıçağı boğazımdan aşağı indirdi ve köprücük kemiğimle alay etmek için aşağı indi. Bileğinin hızlı bir hareketiyle üstümün askısını kesti. Ama sütyen yeterince sıkıydı, bir askısı gevşek olmasına rağmen göğüslerim hâlâ yerinde duruyordu.

Bıçağı aşağı doğru hareket ettirmeye devam etti. Tenim metali ısıttı, boynumdaki kanla kayganlaştırdı. Geri çekildiğinde, kendimi aşağı bakmaya ve ona bakmaya zorladım.

Suratına tekme atmalı, taşaklarına diz çökmeliydim. Ama tek yapabildiğim artık kafatası maskesi tarafından örtülmeyen ağzına bakmaktı çünkü beni yemek için onu yukarı itmişti. Dudakları tükürükten ve amımın sularından parlıyordu ve dilini önce üst, sonra alt dudağında gezdirirken zevkle mırıldandı.

Beni iğrendirdi.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiği beni şaşırttı ve dehşete düşürdü.

Ve sonra bıçak kalçalarımın arasındaydı, kenarı o kadar keskindi ki beni bir kez daha deldi. Derin kesikler olmadıklarını hissedebiliyordum, ama bana birkaç tane kesti, kan iç uyluklarımdan aşağı damlayarak ıslaklığımı ve tükürüğüne karıştı.

Elini dizimin arkasına bağladı, bacağımı kaldırdı ve duvara bastırdı, omuzlarını bacaklarımdan arasına da sıkıştırırken beni açtı. Onu itmek için elimi uzattım ama başını çevirip elimi ısırды, sert bir ısılıkla irkilmeme ve elimi geri çekmeme neden oldu.

"Ellerini yukarıda tut. Bu amcığı yiyip *bitireceğim*, küçük tavşan. Hoşuna gitsin ya da gitmesin."

Bıçak sırtının arkasında kayboldu ve hissettiğim rahatlama kısa sürdü çünkü şimdi boş olan avucunu art arda üç şaplaqla amıma indirdi.

Tokat! Tokat! Tokat!

Ayak parmaklarımdan üzerinde yükseldim, yukarı uzandım ve üstümdeki fileyi kavradım. Şok olmuş bir ses beni terk etti, o anki rahatsızlık içimde kök saldı.

Hırladı ve ağzını amıma dayadı ama içgüdüsel olarak onu itmeye çalıştım. Bedenim bunun çok yanlış olduğunu biliyordu, çok iyi hissettirse bile.

"Dur." Neden bir şey söyleme zahmetine girdiğimi bilmiyordum. Onun umurunda değildi.

Durmadı.

Bunun yerine, itaatsizliğimin cezası olarak amımı tekrar tokatladı ve sonra klitorisimi acı verici bir şekilde sertçe emdi. Orgazm olmanın eşiğindeydim ve bu yüzden kendimden nefret ediyordum.

Yumruğumu savurdum, yumruğum kafasının yan tarafına değdi. Homurdandı ama sadece amımı daha da sert tokatladı, gözlerim kapandı.

"Tekrar yap," diye inledi ve amımı yaladı. "Bana her vuruşunda amına daha şiddetli şaplaklar yiyorsun."

Ve sonra iç uyluğumu tekrar kestiğini hissettim. Yarayı yaladı, beni yaladı ve hırlarken arzusun kontrolden çıkmaya başladığını hissettim, bu titreşimler doğrudan merkezime gidiyor.

Başımı sallıyordum. Ona istediğini vermeyi reddediyordum. Bu akla gelebilecek her düzeyde yanlışken, o istenmeyen zevki hissederek doruğa ulaşmayı reddettim.

Sanki düşüncelerimin nerede olduğunu, ona direnmek için ne kadar çabaladığımı biliyormuş gibi, iç baldırımı derimi yırttığını bildiğim kadar sert bir şekilde ısırıldı. Parmaklarını amıma soktuğu anda çığlık attım.

"Bana orgazmını yaşatacaksın, küçük tavşan. Onu bana vereceksin, yoksa seni pişman ederim." Beni tekrar ısırıldı ve parmaklarını içimde daha derine soktu.

Ağlıyordum, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu, çünkü vücudumun doğal tepkisine boyun eğdiğim için kendimden nefret ediyordum. Ama bu kontrol edilemeyecek kadar yoğundu. Parmaklarını amıma sokup aynı anda klitorisimi emdiğinde kendimi durduramadım.

Onun için boşaldım, başımı arkaya attım, göğüslerimi dışarı çıkardım ve kapüşonunu kavradım, hem hayat için gerçekliğe tutunmak hem de onu olduğu yerde tutmak için. İçimdeki patlama dünyamı sarstı.

Coşku sert ve hızlıydı. Çok fazlaydı. Çok mide bulandırıcıydı.

İnanılmaz bir şey.

"İşte bu . Ver onu bana, seni lanet olası güzel, pis kız."

Ve aynen böyle, bana dediği gibi bir fahişe gibi tekrar boşaldım. *Onun Fahişe.*

Amım sırlıslıkla olmuştu, ağzından çıkan ıslak, şapırdayan sesler ve meyve sularım her şeyi kaygan, yapışkan bir karmaşaya dönüştürüyordu. Müzik daha da yükseldiğinde haykırdım, herkes arka planda çığlık atıyordu, hepsi tamamen

Saldırganımın ağzını amımın üzerinde hissettiğimin farkında değildim.

Ancak her şey geri geldiğinde, titremeye başladığımda, bacaklarım güçsüzleştiğinde ve kalbim gümbürdediğinde geri çekildi. Parmaklarını amımda , ıslaklığımın etrafına bulaştıktan sonra parmaklarını iç uyluklarım boyunca kaydırды. Tüm o küçük kesiklerin acısını hissettim.

Boşaldığım için dağılmıştım ve içimde aşağılanma ve utancın yükseldiğini hissettim. O da zevkle mırıldandı. Ama çenemi tuttuğunda ve gözlerimi açıp o kafatası maskesine baktığımda, daha önce hiç hissetmediğim kadar tahrik oldum.

Uzun bir süre bana baktı ve sonra parmaklarını ağzıma sokarak beni am sularımın ve kanımın tadına bakmaya zorladı. Metalik, misk gibi bir tattı.

Tatlılık ve alçalma vardı.

"Onları temizle. Az önce yapmama izin verdiğin şeyin kanıtını yala, benim pis, küçük fahişem."

İçimden çıkan sesin şeyden çok bir inilti olduğunu itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum. Ve onları çıkardığında, şişmiş duvara yaslandım, nefes alamadım ve başka tarafa bakmaya çalıştım. Ama çenemdeki parmakları bir mengene gibiydi. Demir gibi güçlü.

"Ne kadar iyi bir kız," diye övdü.

Maskesini hâlâ yukarı kaldırmıştı, dudakları beni yemekten parlak görünüyordu. Ve ağzını benimkinin üzerine kapatıp beni öpmeye zorladığında ve dilini dudaklarımın arasına soktuğunda, içimde ani bir direnç kök saldı.

Dilini kanının tadını alacak kadar sert ısırdım.

Kötü kötü kıkırdamadan önce sert bir ses çıkardı, içgüdüğü bile onu geri çekmeye zorlamadı. Bunun yerine, ağzını acı verici bir şekilde ağzıma dayadı, homurdanırken dişleri dudaklarımı acıttı, "İşte bu. Dövüş benimle." Ve sonra beni tekrar öptü, dilini içeri soktu ve sonra geri çekildi.

Bir sonraki tehdidini savururken ağzımı sikti ve beni ürpertti.

Tadı her tarafımdaydı. .

Sonunda öpüşmeyi kestiğinde bir adım geri çekildi, göğsü maraton koşar gibi inip kalkıyordu. Yüz maskesini tekrar indirdi ve bana doğru sert bir bakış atarak arkasını dönüp uzaklaştı.

Sesinin kafamın içinde tehlikeli bir mantra gibi yankılandığını duyabiliyordum, bir yandan da bunu söylerken öpüşünün verdiği hissi hatırlıyordum.

"Kaç, küçük tavşan. Seni ve avlayacağım. Ve bu sefer seni yakaladığımda, canına okuyacağım."

Bölüm 4

Harra

Zıplama evinden sendeleyerek çıktım, bacaklarım puding gibiydi, ter kaplamıştı ve uyluklarımın iç kısmından kan ve am suyu kayıyordu. Az önce saldırganımın ağzında doruğa ulaşmaya zorlanmamış gibi yürümeye çalışırken iç kaslarım acı verici bir şekilde, ritmik olarak sıkıştı.

Beni takip ettiğini görmeyi umarak arkama bakmaya devam ettim, ama sadece Cadılar Bayramı kostümleri içinde gülen çocuklar vardı, ebeveynleri arkalarından gelirken yüzlerini elma şekeri ve patlamış mısırla dolduruyorlardı.

Çıplak ayakla, kendi ayaklarıma takılarak ileriye doğru tökezledim. Aldığım zevkin etkisiyle başım dönüyor, neredeyse sarhoş gibi hissediyordum. Etrafta o kadar çok insan vardı ki kolayca yardım için bağırabilirdim ve bunu yapmak için ağzımı açtığımda arkamda tanıdık, baskıcı bir varlık hissettim.

Etrafıma uzandı, göğsümün ortasına ağır bir el koydu ve beni önüne doğru çekti, ağır, çarpık nefesi kulağımı doldurdu. "Yap . Bir orospu çocuğunun boğazını kesmemi sağla çünkü sen istedin

yardım istedim ve o boku zorunda kaldım." Arkamda çok sert, çok büyük ve güçlüydü. Sesi ölümcül ve karanlıktı. "Bunu yapmanı *istiyorum*, küçük tavşan."

Sertleşmiş sikini sırtımın küçük kısmına bastırdı ve dudağımı derimi kıracak kadar sertçe ısırdım. Bana göre, içten içe, bana bir çiftmişiz gibi sarılmadı - tatlı ve yumuşak bir kucaklaşma. Sanki onun esiriymişim, oynucağıymışım gibi beni yakınında tutuyordu. Ama dışarıdan bakan herkese, bu canavar ve ben muhtemelen sevgiliymişiz gibi görünüyorduk.

Keşke gerçeği bilselerdi.

Her yerim karıncalandı. İçime hücum eden korku dolu adrenalinden mi yoksa daha sinsi bir şeyden mi kaynaklandığını bilmiyordum.

Boynumun arkasını acıyla nefesimi kesecek kadar sert kavradı.

"Belki de dilimle ağzını sikerken dikkatini vermiyordun, çok dalgındın, benim lezzetli, küçük sürtüğüm, ama tekrar koşmanı istediğimi söyledim. Koşmanı istiyorum ki seni kovalayabileyim, yere indirebileyim, eteğini yırtıp atabileyim ve seni yürüyemeyecek hale gelene kadar sikebileyim."

Maskesini yukarı itmiş olmalı çünkü boğazımın kenarını yaladığını hissettim. İçimi bir ürperti kapladı ve gözlerimi kapatıp diğer duyularımı güçlendirdim. Bir grup adamın güldüğünü duyduğumda gözlerimi tekrar açtım ve içlerinden biriyle göz göze geldim.

"Bana yardım et," diye seslendim ona.

Bunu yapabileceğini düşünmüştüm ama arkamdaki maskeli yabancıya baktığında, gördüğü şey gözlerinin açılmasına neden oldu. Gözlerini kaçırdı ve ters yöne doğru yürürken hızını arttırdı.

Lanet olası korkak.

Takipçim arkamdan kıkırdadı, ölümümü hastalıklı bir şekilde komik buluyordu. Sert aletini sırtıma saplamaya devam ederken iğrenç bir şekilde tahrik de oluyordu. Elini göbeğimden yukarı kaydırarak göğsümün hemen altında dinlendirdi.

Parmakları etimi kabaca sıktı, acı çok iyi hissettiriyordu. Ben de en az onun kadar iğrençtim, nesneleştirilmekten ve saldırıya uğramaktan zevk alıyordum. Sonra bizi kalabalığın içinde dolaştırmaya başladı. Beni kendisine doğru çekmek için kullandığı eli şimdi boğazıma sarılmıştı, bu yüzden tutuşunu sıkılaştırırken bir şey söylemek neredeyse imkansızdı.

Ve bize bakan insanlar, hiç şüphesiz bizi karnaval personelinin bir parçası olarak . Hepsi atmosferin bir parçasıydı.

Çıldırılmışım. Muhtemelen dengesiz. Gerçekte, yardım almak için ne kadar uğraştım?

Yeterli değil.

Kalabalığın ortasındaydım, yine de bana tüm bunları yapmasına izin verdim, başıma geleceğini asla hayal etmediğim şeyleri.

Hızlı nefes alışım ve ormanda çıkardığım çiğneme seslerinden başka bir şey duymuyordum. Beni zaten kovalıyor muydu yoksa bana vereceğini söylediği avantajı hâlâ sağlıyor muydu hiçbir fikrim yoktu.

İsteddiği buydu... Beni avlamanın heyecanı.

Kalbim hızla çarpıyordu. Tüm vücudum elektrik çarpmış gibi hissetti. Arkamda bir dalın kırıldığını duyduğumda omzumun üzerinden baktım, ama ormanda pek bir şey göremeyecek kadar karanlıktı.

Daha hızlı koş.

Tekrar önüme döndüğümde ayak parmağımı bir kayaya çarptım ve acı içinde haykırarak ellerimin ve dizlerimin üzerine düştüm ve bu pozisyonda serin hava bana çarptığında, amımın ve kıcımın ormanın -ve içindeki canavarların- gözlerine maruz kaldığının farkına vardım. Utanç ve utanç verici heyecan etimi ısıtarak dikkatimi ayak parmağımdaki acıdan uzaklaştırdı. Çıplak ayaklarım neredeyse parçalanmıştı, ama kendimi düzeltmek için yere tırmandım, ayağa kalkarken tırnaklarımın altına toprak battı ve sonunda tekrar koşmaya başladım.

Her adımda irkildim, ayak parmaklarım düşmekten ağrıyordu, ayaklarım sert, acımasız zeminden çığlık atıyordu, ter şimdi iç uyluklarımda açtığı birkaç küçük kesiğe giriyordu, hepsi de koşarken birbirine sürtünüyordu.

Sonra, başka bir dalın kırıldığını duydum. Ve bir tane daha. Artık nefes nefese kalmıştım ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordum, kimsenin beni duyamayacağını bildiğim halde çığlık atıyordum. Kasabamız, şu anda dengesiz bir manyaktan kaçmak için koştuğum bu kalın ormanlık şeridin diğer tarafındaydı. Ağaçların tepesindeki kalın gölgelik ay ışığını engelliyordu ve gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaştıkça çalılar arasında yolumu bulmaya çalışmak imkânsız hale geliyordu.

Sola koştum, sonra birkaç ağacın etrafından dolanıp sağa döndüm. Ama hangi yöne gidersem gideyim, yaklaştığını duyabiliyordum. Ayaklarının toprağa çarparken çıkardığı ağır ses gittikçe yaklaşıyordu.

Sonra ensemde bir şeyin sürtündüğünü hissettim, daha yüksek sesle çığlık atmama neden oldu ama daha hızlı koşamıyordum. Vücudum

güçsüzdüm, bacaklarım ağrıyordu. Ayaklarım acımanın çok ötesindeydi. Ama kaçmam için hiçbir yol olmadığını bildiğim halde ilerlemeye devam ettim.

Zaten peşimdeydi. Beni yakaladı.

Ve eteğimde bir çekiştirme hissettiğimde, ne olduğunu anlamam sadece bir saniye sürdü.

Alçak sesle homurdandı ve sanki incecik bir kâğıt mendilmiş gibi yırtıp attı. Beni belden aşağım tamamen çıplak bıraktı, kıkırdaması beni takip ediyordu.

"Hadi, küçük tavşan. Benim için koş." Kıcıma bir tokat ve ben daha çok ağladım, dalları ittim ve geri dönüp yüzüne çarpmalarını umdum. "Seni bu kirli orman zemininde sanki benim oyuncağımmışsın gibi becereceğim."

Kıcımın yanaklarından birine saplanan bıçağın acısı nefesimi kesmişti. Kukum ıslanmıştı, ne kadar berbat durumda olduğumun müstehcen bir göstergesiydi. Sonra sırtıma vurarak beni yere düşürdü. Düşüşümü hafifletmedi, sadece göğsünü sırtıma dayayarak beni yere yapıştırdı ve üzerimi tamamen örttü. Bıçağı boynuma dayayıp beni hareketsiz kalmaya zorlarken gülüyordu.

Ve sonra benden uzaklaştı, bıçak görüldüğü kadar hızlı gitti. Onun karşısında durmak için ayağa fırladım ama bir adım geri attığımda kendimi yüksek bir ağaç tarafından engellenmiş buldum. Tekrar koşmak istedim ama çok yorgundum. Onun yerine arkamdan uzanıp ağacın gövdesine tutundum.

Vücudumda kalan tek gücü, kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirerek devasa sikini serbest bırakmasını şaşkın bir sessizlikle izlemek için kullandım. Aletin tepesi kalın ve korkutucuydu ve başımı salladım.

"Hayır. Bunu istemiyorum."

Tek söylediği "Yalancı" oldu ve bıçağını tekrar çıkarıp çıplak avucuna götürerek kesti.

Ay ışığı kanı parlatıp siyah görünmesini sağlayınca bir şok nefesi verdim. Sonra avucunu yüzüme ve göğsüme sürtmeye başladı. Kanını her tarafıma bulaştırdı. Beni işaretliyordu. Sert bir çekişle üstümü yırttı, göğüslerimi ortaya çıkardı, tümsekler şiddetli kuvvetten titriyordu. Kanını üzerlerine sürdü ve meme uçlarını sertleştirdi.

"Lanet olası mükemmel memeler. Senin için kanattığım gibi benim için de kanayana kadar o sert, küçük meme uçlarını ısırarak istiyorum," diye tehdit etti ama kanını üzerime daha fazla sürerken bile övgü gibi geldi. Tek yapabildiğim dehşet ve iğrenç bir zevk içinde izlemektir.

Geri adım attığında vücuduna baktım. Çok büyük ve sertti. Birini yakmaya hazır bir defans oyuncusu gibi yapılmıştı. Sonra kesik avucuyla o kocaman siki kavradı ve kanını kullanarak sikini yağladı.

"Benim için damlıyorsun, her şeyimi alacak kadar ıslaksın, benim iyi, küçük fahişem. Ama küçük tavşanım, *her* bir parçamın içinde olduğundan emin olacağım."

Aleti elinde, tepki veremeyeceğim kadar hızlı bir şekilde öne çıktı. Boğazımı sıkıca kavradı, gücünü kullanarak beni ağaçtan uzaklaştırdı ve yere itti.

Vücudumu kendi vücuduyla kaplarken ikimiz de deli gibi nefes alıyorduk ve tam bir dakika boyunca bizi bu şekilde tuttu, ağırlığı ve cüssesi beni sert, affetmeyen toprağa yapıştırdı. Sertleşmişti, kanlı siki kıcımın kıvrımlarını kazıyordu.

"Bana tekrar durmamı söyle. Bana hayır de." Sesi derindi ve maske yüzünden boğuklaşmıştı ama sanki onu net bir şekilde duyduğumdan emin olmak istermiş gibi maskeyi yukarı itti.

Göz ucuyla ağaçların arasından süzülen ay ışığının açıkta kalan ağzını nasıl kestiğini görebiliyordum ve dudaklarımı büzdüm. Benden istediği şeyin bu olduğunu biliyordum. Ona bir şey vermeyi reddettim, isteyerek değil.

Güldü ve arkasına yaslandı, belimi sert bir elle kavradı ve alt yarımı yukarı çekti. Bıçağı boynuma doğru kaldırdı ve kendimi sabitlemek için dirseklerimi yere dayamak zorunda kaldım, böylece daha fazla kesilmeyecektim.

"Söyle bana," dedi ve az önce kovalamaca sırasında bana attığı tokadı kıcıma sertçe vurdu.

Sırtımı dikleştirdim. "Hayır. Sana hiçbir şey vermiyorum. İsteyerek değil."

Tekrar kıkırdadı ve bıçağı boğazımdan çıkardı. Eldivenlerini çıkarırken bıçağı kenara koyduğunu görebiliyordum. Bu fırsatı değerlendirip kaçmaya çalıştım ama piç kurusu hızlıydı. Kalçalarımı kavradı ve beni sertçe sabitledi. Acı verici bir şekilde.

Elleri deri eldivenlerinden dolayı sıcaktı, nasırları pürüzsüz tenimde sertleşiyordu. Gözlerimi kapattım ve titredim, daha da ıslandığımı hissettim.

"Sadece, lütfen... dur," sonunda pes ettim, teslim oldum. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu, bunu durdurabilmemin hiçbir yolu yoktu. Tüm güç ondaydı. Daha büyüktü, daha güçlüydü ve benden ne isterse alacaktı.

Alnımı toprağa dayadım ve gözlerimi kapadım, o kocaman avuçlarını kışımında, kalçalarımın arkasında, bacaklarımın yanlarında gezdirirken inledim ve sonunda bir elini bacaklarımın arasına kaydırıldı.

Parmaklarını kıvrımlarımın arasından geçirirken hiçbir şey söylemedi, kayganlık vücudumun onun istenmeyen istilasına ne kadar hazır olduğunun kanıtı olan özensiz bir karmaşaydı.

Aniden, istismar edilen klitorisimin etrafında dönerken, bir güç patlaması yaşadım ve ele geçirilmiş gibi savaşımaya başladım. Onu tekmelemek için dönmeye çalıştım, ama bir eliyle kalçamda beni sıkıca tuttu ve horozunun ucunu kedi deliğine yönlendirdi.

O şişkin kafasını vücudumun girişine yerleştirirken çok sert nefes alıyordu. Sırılsıklamdım, sularım bacaklarımdan aşağı kayıyordu, bu yüzden ilk santimi içime iterken yırtılmadım.

"Tanrım," diye homurdandı ve kendini içimde yönlendirmeye devam etti, büyük aletini küçük amıma sokmaya zorladı.

"Bu doğru değil," diye nefes nefese dümdüz önüme baktım ve sonra görüşüm bulanıklaştı, karanlık her şeyi bir pelerin gibi sararken kendimi boşluğa bıraktım.

"Sikimi içine sokmaktan daha doğru bir şey hissetmemiştim." Durakladı, sonra uzanıp saçlarını tuttu ve yüzümü görebilmek için başımı çevirmesinin acısını zar zor fark ettim.

Duygular içimde savaş açarken bilincimin gidip geldiğini hissettim.

"Ayrışmak yok, benim güzel sürtüğüm." Eli sarsıldı ve ben bu güzel çarpık gerçekliğe geri dönene kadar beni salladı. "Bu gecenin her ayrıntısını hatırlayacaksın ve asla başkası için fahişe olamayacaksın. Boşalmak için beni düşünmek zorunda kalacaksın."

Bununla birlikte beni sırtüstü çevirdi, nefesimi kesti, bacaklarımı o kadar ayırdı ki am dudaklarım aralandı ve sonra taşaklarının ağırlığı kışımı tokatlayana kadar içeriye doğru vurdu.

Baş bir sonraki şiddetli itişinde derin bir şeyi yumrukladığında haykırdım ve aniden orgazm olurken vücudum bana bir kez daha ihanet ediyordu, iç kaslarım onun çevresi etrafında kenetleniyordu. Tısladı ve geri çekildi, tekrar içeri girmeden önce ucu içimde kaldı.

"Tekrar," diye homurdandı ve bedenim bu emrin ne anlama geldiğini biliyordu... ve dinledi.

İstemedi tekrar boşalıırken gözlerimin açıldığını hissettim, bu canavara istediğini veriyordum. Nihai, tam teslimiyetimi.

Çekip tekrar içeri itmeden önce kendini bana doğru bastırırken yüzüme bakıyordu. Elini kıkımı kavramak için kaydıldı, kalçalarını yukarı kaldırdı ve zevk almak için vücuduma girdi. Diğer eliyle iç baldırına bastırarak onu yere bastırdı ve beni açık tutarak bir horoz kılıfı gibi zahmetsizce kullandı.

"Yükümün her damlasını alacaksın, küçük tavşan. Amından kayana kadar her zerresini alacaksın. Ve sonra onu toplayacağım ve içmen için parmaklarımı ağzına sokacağım."

Beni becerirken çok acımasızdı... defalarca içime girerken, ben ağlayana kadar çünkü zevk beni ele geçiriyordu ve bundan nefret etmeliydim.

Dövmeli karnının sert genişliğine ulaşana kadar kapüşonunu tırmaladım. Tırnaklarımı ulaşabildiğim her ete geçirdim ve o beni durdurmadı. Çılgın bir adam gibi içime girdi.

Maskesini çıkarmaya çalıştığımda elimi ısırıldı ve ben de onu geri çektim. Sonra beni cezalandırır gibi daha sert sikti, o kadar sertti ki aniden içimden çıktığında nefesim kesildi. Dizlerini omuzlarımın iki yanına koyana kadar hareket etti ve sonra beni sikini ağzıma almaya zorladı.

"Eğer beni ısırsan, seni bıçağın ağzıyla beceririm," diye tehdit etti ve aletini daha fazla soktu.

Doğruyu söylediğini biliyordum, bu yüzden çenemi gevşettim ve hepsini aldım, boğazımın arkasına çarptığında öğürdüm ve kendini orada yeterince uzun tuttu, hepsini tattım - ıslaklığını, prekumunu... kanını. Tam bu şekilde gerçekten öleceğimi düşündüğüm anda dudaklarımın arasından çekildi ve ben daha ilk nefesimi bile alamadan amıma geri sokmaya başladı.

Beni aşağılayan nedenlerden dolayı inleyip ağlamaya başlamadan önce bu küçük değişikliği üç kez daha yaptı.

"Düşünmeden duramıyorum...." Bu düşüncesini bitirmedi ve bunun yerine yanımıza uzanıp bıçağı aldı. Benden çekildi ve silahı açıkça görebileceğim şekilde aramızda tutarken, bıçağı elinde yakalamak için havada çevirdi. Bileğinden aşağı kaymaya başlayan kanı izlerken kendini kestiğini ama yine de hiç ses çıkarmadı.

Kabzayı açıklığımda hissettiğimde tüm vücudum gerildi.

"Bakalım kolu ne kadar iyi tutacaksın ve seni boşaltabilecek miyim, küçük tavşan?"

Başımı salladım ama o çoktan bıçağı içeri itmeye başlamıştı. Saldırganın dev eline sığması için gülünç derecede kalın olan bıçağın her çıkıntısını ve eğimini hissettiğimde gözlerim başımın arkasına yuvarlandı. Ancak o durduğunda gözlerimi zorla açtım ve vücudumun uzunluğuna bakarak her şeyin içime saplandığını gördüm. Bıçak, erotik ve grotesk bir yapay penis görüntüsü gibi dışarı çıkmıştı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, beni sapıyla becermeye başlamadan hemen önce, klitorisimin etrafında yuvarlanmak için başparmağını kullanırken aynı zamanda içeri ve dışarı kaydırdı.

"Ben seni bıçağımla becerirken sen de pis, küçük bir sürtük gibi boşalacaksın."

Ona hemen siktirip söylemek istedim, ama klitorisimi ovuşturdukça, ona hayal ettiği şeyi vermeye daha da yaklaştım.

"Hadi, küçük tavşan. Seni kirletmeme izin ver. İyi bir kız gibi benim ahlaksız tavşanım ol."

Ve işte böyle, geldim.

Orgazmı atlatmama izin verdi ve ancak nefes verdiğimde bıçağı çıkarıp bir kenara koydu ve aletini tekrar içime soktu.

"İçinde boğulana kadar seni dölleriyle dolduracağım." Klitorisimi ovmaya devam etti. "Şimdi benim için tekrar boşal."

... tıpkı onun iddia ettiği gibi küçük, pis bir sürtük gibi.

Ve doruğa ulaştığım anda onun bir canavar gibi hırladığını, hareketlerinin daha da yoğunlaştığını duydum. Ve boşaldığında, en korkunç şekillerde acı ve zevk doluydu.

Nefes nefese kalmıştım, amımın sularının, dölünün ve birleşik kanımızın yapışkan karmaşasının hâlâ içimde duran sikiğin etrafından kaydığını hissediyordum.

Beni soğuk ve acımasız zemine sertçe bastırırken vücudu muazzamdı. Tek hissedebildiğim, koklayabildiğim ve duyabildiğim *oydu*.

"İyi iş çıkardın küçük tavşan," dedi boğazımın kenarına doğru boğuk bir sesle.

Cevap vermedim, mantıklı bir şey söylemek şöyle dursun, tutarlı bir düşünce bile düşünemiyordum. Vücudum acıyordu. Ormandaki kovalamaca ayaklarımı parçalamış, kollarımı ve bacaklarımı dallardan sıyırmış ve saçlarımı kurumuş yapraklar ve dallarla vahşi bir karmaşa haline getirmişti.

sıkışmıştı. Ayrıca muhtemelen etimi kaplayan koyu morluklar olduğunu da biliyordum, beni kavrayıp yere yatırdığında el büyüklüğünde olanlar.

Karşı koymak artık bir seçenek değildi. Hiç gücüm yoktu, orada uzanmaktan ve sikinin içimde yumuşadığını hissetmekten başka bir şey yapamayacak kadar ağrım vardı ve derinden doymuştum.

Sert bir nefes vererek ayağa kalktı ve dizlerinin üzerine oturdu. Onunla kavga ettiğim için gömleği yırtılmıştı. Ve tıpkı söz verdiği gibi, amımdan çekildi, kalın spermi açıklığımdan sızana kadar bir saniye bekledi ve iki parmağıyla topladı.

Çenemi kilitledim ve başımı salladım ama diğer elini ağzımı açmak için kullandı ve sonra ağzıma kocaman bir topak döl itti.

"Benim mükemmel, küçük sürtüğüm gibi yut onu." İnledim ve aynen öyle yaptım.

Kukumdan akan daha fazlasını topladı ve ağzıma soktu, ağzım çiğ hissedene kadar hepsini içmemi sağladı.

İkimiz de nefesimizi tutarken birkaç saniye geçti. Gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum... ta ki o maskesini kavrayıp çıkarana ve bir kenara fırlatana kadar.

Yüzüne baktım, gökyüzünde dolunay ve parlak bir ay vardı. Kısa, koyu renk saçları, köşeli hatlar ve erkeksi hatlardan oluşan yüzüne dağılmıştı ve içimde bir şeylerin tutuştuğunu hissettim.

Maske olmadan, siyah giysisinin altında kaybolan boyun dövmelelerini görebiliyordum ve uzun bir süre konuşmadık. Orada öylece uzanmış, heybetli formuna bakıyordum.

İşte o zaman gülümsedim, sonra başımı toprağın içine doğru eğerken kahkahaya dönüştü. Ellerimi çılgın, dal ve yapraklarla dolu saçlarıma doladım, tavşan kulakları yerinde düğümlenmişti ama çarpıktı. Aklımı kaybetmiş gibi hissediyordum.

İşkencecime dönüp bakana kadar tam bir dakika kendimi kaybettim.

Üvey kardeşim Zareth uzandı ve saçım olan fare yuvasını yüzümden uzaklaştırdı, büyük, dövmeleli parmakları kazınmış yanaklarımı nazikçe yumuşatarak mırıldanmamı sağladı.

"Şu haline bak," diye mırıldandı, sesi derin ve seksiydi ve bana bir kez daha her türlü kötü şeyi yapıyordu. "Küçük oyunumuzdan mahvolmuşsun."

Ayağa kalktım ve vücudumun üst kısmını dirseklerime dayadım, aynı anda parmaklarıyla çenemi inatçı bir mengeneyle kavradı.

Ağzını ağızıma bastırduğunda, "Bu geceki oyun şimdiye kadarkilerin en şiddetlisiydi bebeğim," dediğinde sözlerinin titreşimlerini hissettim. Mırıldandım ve dilimi alt dudağında gezdirdim, o da inledi. "Daha önce hiç bu kadar sertleşmemiştik."

Hayır, bilmiyorduk ve bu inanılmazdı.

"Benimle dövüşüyorsun... hayır diyorsun...." Devasa vücudu titredi. "Bir an için neredeyse istemediğine inanacaktım."

Gözlerimi kapattım ve iç çektim, boynumu öpmeye ve bana verdiği tüm küçük kesikleri yalamaya başladığında başımın geriye düşmesine izin verdim. "Bana nasıl verirsen öyle istiyorum, Zareth. Başlamadan önce sana geri çekilmemeni söylemiştim. Planladığın her şeye rıza gösterdim."

Hırladı ve sert, şiddetli ve içimizdeki her şeyle öpüştük.

Takip. Kovalama ve avlanma. Ve sonunda beni yakaladığında ve ona hayır dediğim halde istediğini aldığında. İnanılmazdı. Ona küçük oyunumuzda hiçbir şeyi saklamamasını söylemiştim ve o da saklamamıştı.

Sertlik istedim. Şiddet istedim. Çizgilerin bulanıklaşmasını ve sonra da tamamen aşılmasını istiyordum. Fantezilerim karanlık ve sinsiydi ve üvey kardeşim bana tam olarak istediğimi vermişti.

Hayır, bu doğru değildi. Bana en karanlık arzularımın yaratabileceğinin çok ötesinde bir deneyim yaşatmıştı.

Zareth tehlikeliydi. Korkutucuydu.

Ve ondan öyle bir korkuyordum ki, amım ıslanıyordu. Ben onundum. O da benim.

Ve ikimiz de en iyi şekilde mahvolmuştuk.

Son.

Yazar Hakkında

ÜCRETSİZ okumak ister misiniz? Kopyanızı [BURADAN](#) alın

Jenika'yı şu adreste bulabilirsiniz:

www.JenikaSnow.com

Jenika_Snow@yahoo.com

İçindekiler

Başlık	
Sayfası	
Telif	
Hakkı	
İçindekiler	
Özet	
Önsöz	
1. Harra	
2. Harra	
3. Harra	
4. Harra	
Yazar Hakkında	

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.